

Efterligning for Tiden fra den 1. i næste Maaned. Det vilde maaske se noget underligt ud, om Loven traadte i Kraft, før den kunde naa hen til det Sted, for hvilket den skal gælde. Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til velvillig og hurtig Behandling i det høje Ting.

**Justitsministeren (Bilow):** Maa jeg takke for den velvillige Behandling, Forslaget har faaet. Hvad den Henstilling angaar, som det ærede Medlem for Færøerne (Fr. Petersen) fremførte med Hensyn til § 16, er jeg ganske enig med det ærede Medlem. Meningen med § 16 er netop, at Lovens Bestemmelser skulle have Gyldighed fra 1. April 1911, og hvis jeg havde kunnet forelægge Lovforslaget tidligere for Rigsdagen, kunde Loven muligvis ogsaa være traadt i Kraft inden den 1. April i Aar. For alle Eventualiteters Skyld vil jeg finde det korrektest, at Ordene blive bragte til absolut Tydelighed, saaledes at Bestemmelsen i § 16 kan udtrykkes, at Bestemmelserne i Loven have Gyldighed fra 1. April 1911. Jeg skal derfor tillade mig at stille Ændringsforslag i saa Henseende til anden Behandling.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

*Lovforslagets Overgang til anden Behandling*  
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

*Første Behandling af Forslag til midlertidig Lov om nogle Ændringer i Straffelovgivningen.*

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 303 ff.)

Sagen sattes under Forhandling.

**Justitsministeren (Bilow):** Grunden til, at der i indeværende Rigsdagssamling er fremsat et Forslag til midlertidig Lov om nogle Ændringer i Straffelovgivningen, er den, at det i Løven af 1. April 1905 i § 25 er bestemt, at Loven gælder, indtil almindelig borgerlig Straffelov er bleven underkastet et Gennemsyn af Lovgivningsmagten, dog, med Undtagelse af §§ 10—17, ikke ud over 6 Aar. Da det

paagældende Gennemsyn af den almindelige borgerlige Straffelov ikke endnu er færdigt, idet Straffelovkommissionen ikke har fuldendt sine Arbejder, har det ikke været muligt at fremlægge et Forslag til en almindelig Revision af den borgerlige Straffelov i indeværende Rigsdagssamling, og derfor blev Ministeriet sat i den Nødvendighed paa ny at forelægge Forslag til midlertidig Lov om nogle Ændringer i Straffelovgivningen. Da imidlertid Straffelovskommissionens Arbejde snart kan ventes tilendebragt, var det en Selvfølge, at det foreliggende Forslag i alt væsentligt maatte holde sig til den midlertidige Straffelov af 1. April 1905 og ikke foretage yderligere Forandringer i Straffelovgivningen end højst paakrævet. Inden Ministeriet skred til Udarbejdelsen af dette Forslag, sendte det sit Udkast til Kriminal- og Politiretten her i Byen og til Foreningen af Underrettsdommere udenfor København, for at man af disse kunde faa Underretning om, hvilke Ændringer der kunde anses for praktisk fornødne. Det er jo de Embedsmænd, som til daglig sidde og udøve denne Lov, og Ministeriets Overvejelser, efter at det havde modtaget Indstilling fra disse Foreninger, og efter at Straffelovkommissionen ogsaa velvilligst havde udtalt sig om Udkastet, resulterede i et Forslag, jeg havde den Ære at fremsætte i Efteraaret i Folketinget. Af væsentlig Betydning var det, at der af § 5 i Loven af 1. April 1905 var udtaget den Bestemmelse, hvori legemlig Revselse blev foreskrevet som et Tillæg til den i øvrigt forskyldte Straf for visse Voldsforbrydelser og visse Usædelhedsforbrydelser. Lovforslaget er ogsaa i alt væsentligt gaaet igennem i Folketinget i den forelagte Skikkelse. Kun blev der i § 1 gjort en Ændring efter Indstilling fra et Flertal i det nedsatte Udvalg, en Ændring, motiveret derved, at noget af § 5 gik ud, idet man saa til Gengæld ønskede, at Fængselsstraffen, altsaa Hovedstraffen, skulde blive strengere for de egentlige Voldsforbrydelser eller grovere Voldsforbrydelser, Vold mod sagesløs Person. Det var en Tanke, jeg fuldt ud kunde billige, thi naar den nævnte Bestemmelse i § 5 foresloges udeladt, er det ikke, fordi der fra Ministeriets Side er nogen som helst Tanke om at vise Mildhed overfor Voldsforbrydere. Tværtimod var det min Mening, at man egentlig ikke kunde straffe strengt nok de Voldsmænd, som ganske uden Grund overfaldte sagesløs Person og maaske slaa ham til Invalid for Livstid,